

РЕШЕНИЕ

№ 717

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разглежда дело номер **2106** по описа за **2013** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма], чрез упълномощен адвокат – Ц. Т. от Софийска адвокатска колегия, против решение от 18.01.2013 г. на Софийски районен съд, 101 състав, постановено по НАХД № 4678/2012 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-75/14.02.2012 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Осигурителен надзор”.

Касаторът твърди, че обжалваното решение постановено при неправилно прилагане на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 от НПК, изразяващо с в неправилност на преценката на съда по отношение на срока по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. С касационната жалба се иска от съда да постанови отмяната на обжалваното решение като неправилно поради постановяването му в нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост, както и да отмени НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Т., който моли да се отмени обжалваното съдебно решение и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба - Комисията за финансов надзор, чрез процесуален представител – юрисконсулт Г., в подробни писмени бележки оспорва

касационната жалба като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

С обжалваното решение, СРС е потвърдил НП № Р-10-75/14.02.2012 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, с което на касатора е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 10 000 лева, на основание чл. 351, ал. 2 във връзка с ал. 1 от КСО за нарушение на 121д, ал. 5 от КСО, изразяващо се в това, че на 01.09.2010 г. Пенсионно-осигурително акционерно дружество [фирма] е сключило договор за наем на недвижим имот със страна по договора [фирма], а на 31.08.2011 г. между тези страни е сключен анекс към договора. Установено било, че към посочените дати [фирма] едновременно е и член на надзорния съвет на ПОД и собственик на 68,20% от акциите от капитала на касатора - [фирма]. Прието е, че дружеството е осъществило състава на нарушението на чл. 121д, ал. 5 от КСО, тъй като процесния договор за наем не попада в изключенията, посочени в същата законова разпоредба.

Въззивният съд е приел за установена посочената в АУАН и НП фактическа обстановка, относима към състава на административното нарушение, съставомерност на деянието, издаването на АУАН съобразно разпоредбите на ЗАНН и в заключение е обосновал извод за законосъобразност на НП, по които съображения е потвърдил същото.

Неправилни са изводите на съда за законосъобразност при издаването на АУАН и спазването на процесуалните правила. Не е спазен е срокът по чл. 34, ал. 1 ЗАНН - в относимата редакция на разпоредбата преди изменението и с ДВ бр. 77 от 2011 г. за издаването на АУАН, която предвижда забрана за образуване на административно-наказателно производство, ако е изтекъл едногодишен срок от извършването на нарушението. Нарушителят е бил открит при възложена проверка на касатора със Заповед № 197/17.10.2011 г., връчена на 18.01.2012 г. (от която дата започва да тече проверката съгласно съдържанието на тази заповед), и в 3 месечен срок от тази дата е издаден акт за установяване на нарушение. и в 3 месечен срок от тази дата - на 18.01.2012 г. е издаден акта за установяване на нарушение. На датата на съставяне на акта обаче е изтекла повече от 1 година от датата на извършване на нарушението - 01.09.2010 г., с оглед на което на основание чл. 34, ал. 1 от ЗАНН в относимата към датата на извършване на нарушението редакция, не е следвало да бъде съставен акта.

Следва извод, че на дата на съставяне не АУАН вече е било погасено правото на държавата да образува административно-наказателно производство. Неприложимо

към фактите по делото е последващото изменение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН - с ДВ бр. 77 от 04 октомври 2011, който установява по-дълъг срок за съставянето на АУАН - двегодишен от датата на извършване на нарушението по част втора от КСО, в която част на кодекса попада нарушената разпоредба по чл. 121д. Още преди влизане в сила на посоченото изменение е изтекъл едногодишният срок от извършване на нарушението за съставянето на АУАН.

Поради това НП е издадено в рамките на недопустимо образувано административно-наказателно производство и следва да бъде отменено.

По тези съображения, обжалваното решение, с което е потвърдено НП, е неправилно, а жалбата срещу него е основателна, тъй като се установи соченото касационно основание – неправилно приложение на закона, с оглед на което решението следва да бъде отменено, както и процесното НП.

Искането на пълномощника на касатора за присъждане на разноси в настоящото производство следва да бъде отхвърлено. В съответствие с Тълкувателно решение № 2/03.06.2009 г. по т.д. № 7/2008 г. на О. на ВАС, административните съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 18.01.2013 г. на Софийски районен съд, 101 състав, постановено по НАХД № 4678/2012г.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Р-10-75/14.02.2012 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, с което на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, на основание чл. 351, ал. 2 във връзка с ал.1 от КСО за нарушение на 121д, ал. 5 от КСО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.